

ROMÂNIA
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
CABINETUL PREȘEDINTELUI

COMUNICAT DE PRESĂ

La data de 17.12.2020, ora 14, **constituită în Secții Unite**, în conformitate cu prevederile art.25 lit.c din Legea nr.304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

În prezența unui număr de 74 judecători, cu respectarea cerințelor de cvorum prevăzute de art.34 din actul normativ sus-indicat,

Înalta Curte de Casație și Justiție a decis, în unanimitate, sesizarea Curții Constituționale a României pentru controlul constituționalității, înainte de promulgare, a Legii privind modificarea și completarea Legii nr.241/2015 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale (PL-x nr.354/2018/2020).

Sesizarea de neconstituționalitate **privește actul normativ în întregime**, reținându-se de către Secțiile Unite că se impune a se examina de către Curtea Constituțională dacă adoptarea actului normativ în discuție s-a făcut cu încălcarea dispozițiilor art.61 alin.(2) și ale art.75 din Constituție referitoare la principiul bicameralismului, în coordonatele trasate prin Decizia nr.679/2020 a Curții Constituționale, dar și prin jurisprudența anterioară a acesteia¹, întrucât forma adoptată de Camera Deputaților (Camera decizională) modifică substanțial obiectul de reglementare și configurația legii adoptate de Senat, în calitate de Cameră de reflecție.

Totodată, sesizarea privește neconstituționalitatea dispozițiilor articolului unic pct.4 (art.10 alin.(1²) din Legea nr.241/2014) în raport cu prevederile constituționale ale art.1 alin.(5) din legea fundamentală, sub aspectul exigențelor privind calitatea legii, astfel cum a fost conturat acest principiu în jurisprudența Curții Constituționale² și în cea a Curții Europene a Drepturilor Omului³, întrucât, contrar cerințelor impuse de art.1 alin.(5) din legea fundamentală,

¹ Decizia nr. 710/ 2009, M. Of. nr. 358/28 mai 2009, Decizia nr. 413/2010, M. Of. nr. 291/4 mai 2010, Decizia nr. 1.533/2011, M. Of. nr. 905/20 decembrie 2011, Decizia nr. 62/2017, M. Of. nr. 161/3 martie 2017, paragraful 29, Decizia nr. 89/2017, publicată în M. Of. nr. 260/13 aprilie 2017, paragrafele 54, 56, Decizia nr. 377/2017, publicată în M.Of. nr. 586/2017, paragraful 44, Decizia nr. 561/2018, publicată în M. Of. nr. 922/ 2018, paragraful 34, Decizia nr.404/2019, M. Of. nr. 580/16 iulie 2019, paragraful 77, Decizia nr. 154/2020, M. Of. nr. 398/15 mai 2020, paragrafele 65-66, Decizia nr. 624/2016, publicată în M. Of. nr. 937/ 22 noiembrie 2016,

² Decizia nr.72/2019, M.Of. nr.332/2 mai 2019, Decizia nr. 189/2006, M. Of. nr. 307/5 aprilie 2006, Decizia nr. 903/2010, M. Of. nr. 584/ 17 august 2010, sau Decizia nr. 26/2012, M.Of. nr. 116/15 februarie 2012.

³ Rotaru c. României, Sissanis c. României.

dispozițiile textului de lege arătat nu permit stabilirea, în mod clar, precis și previzibil, care sunt inculpații care beneficiază de dispozițiile art.10 din Legea nr.241/2015.

În exercitarea atribuției sale constituționale și legale privind sesizarea jurisdicției constituționale pentru controlul constituționalității legilor înainte de promulgare, Înalta Curte de Casație și Justiție rămâne consecventă necesității exercitării acesteia exclusiv pentru considerente legate de asigurarea supremației Constituției și a legii, precum și a calității legii, având în vedere efectele directe pe care astfel de chestiuni le au ulterior pentru cetățenii implicați în proceduri judiciare, examinarea efectuată de către Secțiunile Unite vizând exclusiv aspecte de legalitate și nepunând în discuție opțiunile de politică legislativă, care rămân incluse în marja suverană de apreciere a Legislativului.

Președintele

Înaltei Curți de Casație și Justiție,

Judecător Corina-Alina Corbu